

5 Ιουνίου, 1991

[ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, Δυστής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

LEDRA BRICK FACTORY LTD.,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 661/88).

Ο περί Κανονισμού Εισαγωγών Νόμος του 1962 (Ν. 49/62) — Άρθρο 3(1) — Περιορισμός και ρύθμιση σε εισαγωγές εμπορευμάτων που καθορίζονται σε Διάταγμα — Η ρύθμιση του τρόπου εισαγωγής αφήνεται στη διακριτική ευχέρεια της διοίκησης η οποία θα ασκείται σύμφωνα με τις επικρατούσες συνθήκες κατά το χρόνο χορήγησης της άδειας — Η παροχή αδειών εισαγωγής μόνο σε "παραδοσιακούς" εισαγωγείς επιβάλλει περιορισμούς έξω από τα πλαίσια του Νόμου και αποτελεί αυθαίρετη άσκηση της εξουσίας που παρέχει ο Νόμος.

5

Η προσφυγή των αιτητών οι οποίοι είχαν υποβάλει αίτηση για εισαγωγή κεραμιδιών στρεφτόταν κατά της απορριπτικής απόφασης των καθ' ων η αίτηση. Σύμφωνα με την απόφαση αυτή η αίτησή τους είχε απορριφθεί για σκοπούς προστασίας της ντόπιας βιομηχανίας. Συγκεκριμένα ανέφεραν ότι κατά το 1988 χορηγήθηκαν άδειες μόνο σε παραδοσιακούς εισαγωγείς και σε νέους εισαγωγείς υλικών και που διέθεταν κατάστημα οικοδομικών υλικών.

10

15

Ήταν ισχυρισμός των αιτητών ότι η επίδικη απόφαση έπαιχε λόγω πλάνης περί τα πράγματα και το νόμο γιατί εισήγαγαν τα κριτήρια των "παραδοσιακών" εισαγωγέων και των "νέων" εισαγωγέων που έχουν κατάστημα οικοδομικών υλικών τα οποία δεν περιέχονταν ούτε στο Νόμο ούτε στους σχετικούς Κανονισμούς. Επίσης ισχυρίστηκαν ότι η προσβαλλόμενη απόφαση παραβίαζε τις αρχές του άρθρου 28 του Συντάγματος.

20

Το Ανώτατο Δικαστήριο, ασφυρώνοντας την επίδικη απόφαση, αποφάσισε ότι:

25

4 Α.Α.Δ. **Ledra Brick Factory Ltd. v. Δημοκρατίας**

5 Σύμφωνα με το άρθρο 3(1) του Περί Κανονισμού Εισαγωγών Νόμου (Ν. 49/62) δεν γίνεται πρόνοια που να ρυθμίζει τους τρόπους με τους οποίους θα διενεργείται ο περιορισμός εισαγωγής και επομένως η ρύθμισή του αφήνεται στη διακριτική ευχέρεια των καθ' ων η αίτηση να ενεργούν σύμφωνα με τις επικρατούσες συνθήκες κατά τον δεδομένο χρόνο χορήγησης της άδειας αφού λάβουν υπόψη όλα τα γεγονότα της κάθε περίπτωσης. Η έννοια όμως "παραδοσιακός" εισαγωγέας δεν απαντάται πουθενά, ούτε στο Νόμο ούτε στους σχετικούς Κανονισμούς. Η λέξη επίσης "εισαγωγέας" δεν περιλαμβάνει τους περιορισμούς όπως έχουν επιβληθεί από τους καθ' ων η αίτηση.

10 Επομένως οι καθ' ων η αίτηση επέβαλαν περιορισμούς έξω από τα πλαίσια του Νόμου κατά τρόπο που αποτελεί πλημμελή και αυθαίρετη άσκηση της εξουσίας που παρέχει ο Νόμος.

15 *Η επίδικη απόφαση ακυρώνεται με έξοδα.*

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Impalex Agencies Ltd. v. The Republic (1970) 3 C.L.R. 361.

Savvides v. The Republic (1988) 3 C.L.R. 1359.

Προσφυγή.

20 Προσφυγή εναντίον της άρνησης του Υπουργού Εμπορίου και Βιομηχανίας να παραχωρήσει άδεια εισαγωγής 6720 κεραμιδιών.

Λ. Δημητριάδου (Δ/νίς) για Τ. Παπαδόπουλο, για τους αιτητές.

25 *Στ. Ιωαννίδου (Κα.), Δικηγόρος της Δημοκρατίας Α', για τους καθ' ων η αίτηση.*

Cur. adv. vult.

Ο Δικαστής κ. Δημητριάδης ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση.

30 **ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, Δ:** Οι αιτητές είναι ιδιωτική εταιρεία περιορισμένης ευθύνης εγγεγραμμένη στην Κύπρο, και ασχολούνται με την κατασκευή, διάθεση και εμπορία τούβλων και συναφών ειδών.

Κατά ή περί την 5 Φεβρουαρίου, 1988, οι αιτητές υπό-

βαλαν στους καθ' ων η αίτηση αίτηση για παραχώρηση άδειας για εισαγωγή 6720 κεραμιδιών. Οι καθ' ων η αίτηση, με επιστολή τους με ημερ. 6 Ιουλίου, 1988, πληροφόρησαν τους αιτητές ότι η αίτησή τους δεν εγκρίθηκε. Η επιστολή των καθ' ων η αίτηση αναφέρει τα ακόλουθα:-

5

"Έχω οδηγήσει να αναφερθώ στην αίτησή σας με ημερομηνία 5.2.1988 με την οποία ζητάτε την παραχώρηση άδειας για εισαγωγή 6,720 κεραμιδιών σαν νεοεισερχόμενος εισαγωγέας και σας πληροφορήσω ότι το αίτημά σας έχει μελετηθεί και δεν μπορεί να εγκριθεί για σκόπους προστασίας της ντόπιας βιομηχανίας.

10

Για ενημέρωσή σας η εισαγωγή κεραμιδιών περιορίζεται με ποσοτικό περιορισμό και κατά το 1988 παραχωρήθηκαν άδειες σε παραδοσιακούς εισαγωγείς με βάση τα στοιχεία εισαγωγών που παρουσίασαν για τα χρόνια 1985, 1986 και 1987 και σε νέους εισαγωγείς που υπόβαλαν τις αιτήσεις τους μέχρι 9.2.1988 και ασχολούνται με το εμπόριο οικοδομικών υλικών και που διαθέτουν κατάσταση οικοδομικών υλικών."

15

Εναντίον της απόφασης αυτής οι αιτητές καταχώρησαν την προσφυγή αυτή με την οποία ισχυρίζονται ότι οι καθ' ων η αίτηση, όπως φαίνεται από την επιστολή τους, ενήργησαν κάτω από πλάνη περί τα πράγματα και το νόμο γιατί εισήξαν κριτήρια και προϋποθέσεις έξω από τις πρόνοιες του Νόμου, και ότι η αναφορά σ' αυτή στους "παραδοσιακούς" εισαγωγείς, όπως επίσης και ότι οι "νέοι" εισαγωγείς έπρεπε να ασχολούνται με το εμπόριο οικοδομικών υλικών και να διαθέτουν κατάσταση οικοδομικών υλικών, αποτελούν κριτήρια που δεν περιέχονται στο Νόμο και τους σχετικούς Κανονισμούς.

20

25

30

Είναι επίσης ο ισχυρισμός των αιτητών ότι η προσβαλλόμενη απόφαση παραβιάζει τις πρόνοιες του άρθρου 28 του Συντάγματος γιατί θέτει σε δυσμενή θέση αυτούς που δεν διαθέτουν κατάσταση οικοδομικών υλικών.

7
3

Είναι η θέση των καθ' ων η αίτηση πως ο περιορισμός

35

5 εισαγωγής κεραμιδιών έγινε με το σκοπό προστασίας της εγχώριας βιομηχανίας και ότι κηρύχθηκαν σαν ελεγχόμενο εμπόρευμα βάσει της Κ.Δ.Π. 88/88 που δημοσιεύτηκε στο Τρίτο Παράρτημα της Επίσημης Εφημερίδας της Δημοκρατίας στις 4 Μαρτίου, 1988, που προνοεί πως η εισαγωγή τους από το εξωτερικό χρειάζεται άδεια εισαγωγής.

10 Είναι επίσης η εισήγηση των καθ' ων η αίτηση ότι σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 3(1) του περί Κανονισμού Εισαγωγών Νόμου του 1962 (Νόμος 49/62) όπως τροποποιήθηκε από το Νόμο 7/67 περιορίζονται και ρυθμίζονται οι εισαγωγές των εμπορευμάτων που καθορίζονται σε Διάταγμα που εκδίδεται βάσει του άρθρου αυτού.

15 Όμως, όπως βλέπω από τις πρόνοιες του άρθρου αυτού, δεν γίνεται πρόνοια που να ρυθμίζει τους τρόπους με τους οποίους θα διενεργείται ο περιορισμός αυτός ή η ρύθμιση του και, επομένως, είναι φανερόν ότι η ρύθμιση αυτή του τρόπου εισαγωγής αφήνεται στη διακριτική ευχέρεια των καθ' ων η αίτηση να ενεργούν σύμφωνα με τις επικρατούσες συνθήκες κατά το δεδομένο χρόνο της χορήγησης της άδειας, αφού λάβουν υπόψη όλα τα γεγονότα και περιστατικά της κάθε περίπτωσης. Οι καθ' ων η αίτηση, προς υποστήριξη των πιο πάνω, βασίστηκαν, μεταξύ άλλων, στην υπόθεση *Impalex Agencies Ltd. v. The Republic* (1970) 3 C.L.R. 361, και ισχυρίστηκαν ότι η έννοια του παραδοσιακού εισαγωγέα και το κριτήριο εισαγωγής του συγκεκριμένου εμπορεύματος κατά τα αμέσως προηγούμενα τρία χρόνια είναι ένα κριτήριο αντικειμενικό στο οποίο οι καθ' ων η αίτηση έχουν τη διακριτική ευχέρεια να βασιστούν στη λήψη της απόφασής τους.

30 Το άρθρο 3(1) του Νόμου 49/62 (όπως τροποποιήθηκε από το Νόμο 7/67) προνοεί τα ακόλουθα:

35 "Ο Υπουργός δύναται, οσάκις καθίσταται αναγκαίον εν τω δημοσίω συμφέροντι όπως περιορισθή και ρυθμισθή η εισαγωγή εμπορευμάτων ίνα ενθαρρυνθή η τοπική παραγωγή και βιομηχανία, βελτιωθή το εμπορικών ισοζυγίων, τηρηθώσιν αι διεθνείς υποχρεώσεις ή αναπτυχθή η οικονομία της Δημοκρατίας, διά Διατάγ-

ματος δημοσιευομένου εν τη επισήμω εφημερίδι της Δημοκρατίας, να περιορίζη και ρυθμίζη την εισαγωγή των εν τω Διατάγματι καθοριζομένων εμπορευμάτων."

Ο όρος "εισαγωγέας" καθορίζεται στο περί Κανονισμού Εισαγωγών (Έλεγχος και Ρύθμισις Εμπορευμάτων) Διάταγμα του 1968 που προνοεί:- 5

"Εισαγωγεύς" σημαίνει -

(α) πάντα μόνιμον κάτοικον της Δημοκρατίας ενασκούντα εργασίαν εν τη Δημοκρατία, ή

(β) πάντα οργανισμόν προσώπων αποτελούντα νομικόν πρόσωπον ή μη και ενασκούντα εργασίαν εν τη Δημοκρατία, όστις είναι μέλος Εμπορικού Επιμελητηρίου εγγεγραμμένου δυνάμει του άρθρου 20 του περί Εταιρειών Νόμου, αλλά δεν περιλαμβάνει οιανδήποτε υπερπόντιον εταιρείαν εγγράψασαν γραφείον εργασίας εν τη Δημοκρατία μετά την ημερομηνίαν της δημοσίευσεως του παρόντος Διατάγματος εν τη επισήμω εφημερίδι της Δημοκρατίας." 10 15

Συμφωνώ με τη θέση των αιτητών ότι η έννοια "παράδοσιακός" εισαγωγέας δεν απαντάται πουθενά, ούτε στο Νόμο ούτε στους σχετικούς Κανονισμούς. Η λέξη "εισαγωγέας" δεν περιλαμβάνει τους περιορισμούς όπως έχουν επιβληθεί από τους καθ' ων η αίτηση. Επομένως, η παραχώρηση αδειών εισαγωγής μόνο σε εισαγωγείς που πληρούν τα πιο πάνω κριτήρια, επιβάλλει περιορισμούς έξω από τα πλαίσια του Νόμου και αποτελεί πλημμελή και αυθαίρετη άσκηση της εξουσίας που παρέχει ο Νόμος. Βλέπε σχετικά την απόφαση στην Υπόθεση Αρ. 766/85 *Thomas Savvides v. The Republic* (1989) 3 C.L.R. 1359. 20 25

Για τους πιο πάνω λόγους έχω καταλήξει στο συμπέρασμα πως οι καθ' ων η αίτηση, κατά την άσκηση της διακριτικής τους εξουσίας, υπερέβηκαν τα όρια που τους παρέχει ο Νόμος, και ότι την άσκησαν αυθαίρετα και 30

πλημμελώς, και, επομένως, η επίδικη απόφαση πάθηκε κατά παράβαση του Νόμου και πρέπει να ακυρωθεί.

Η προσφυγή επιτυγχάνει και η επίδικη απόφαση ακυρώνεται.

5 Οι καθ' ων η αίτηση να πληρώσουν τα έξοδα της προσφυγής.

Τα έξοδα να υπολογιστούν από τον Πρωτοκολλητή.

Επίδικη απόφαση ακυρώνεται με έξοδα.